

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 214.

Tiende Session.

52de Møde.

Fre dagen den 10de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Fischer (fortsat): Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) rettede, saavidt jeg forstod ham, en Opfordring til mig om at tage Forslaget tilbage; jeg vil nu tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand, om han gjentager denne Opfordring, efter at han har hørt, at den høitærede Minister lader det staae som tvivlsomt, hvorledes Grundlovsbestemmelsen skal fortolkes. Skulle vi paa dette Trin opgive denne Sag, uden at det udtrykkelig er anerkjendt, at Rigsdagen har en Ret, eller i ethvert Fald uden at den Ret, Rigsdagen muligviis maatte have, forbeholdes, saa vil jeg meget beklage det. Naar man siger, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har sagt, at man ikke herved afgjør Sagen, saa vil jeg bede, at man tager Hensyn til den Sætning, hvormed Betænkningen ender, der staaer jo der, at der gives Decharge for Regnskabet, man givter endelig derfor, og er der saa ikke det mindste taget et Forbehold, saa er Sagen afgjort, saa er den brugte Regnskabs og Bogføringsmaade, som Statsrevisionen udtrykker sig, ifølge hvilken der tages til Indtægt, hvad man beregner, og ikke hvad der virkelig er nødvendigt til Fællesstatens Behov, erklæret for lovlig — saa er den Fortolkning, som ligger i Statsregnskabs factiske Postering, tiltraadt af

Rigsdagen, og det troer jeg, at man bør vogte sig for.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er et Par Gange, og navnlig af den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Forslaget, blevet hittet, at det var fremkommet i en særdeles mild og lempelig Form; — det er dog Noget, som jeg aldeles ikke kan gaae ind paa. Det forekommer mig tvivlmod, at det ikke kunde stilles i en skarper og alvorligere Form ligesoverfor den Fremgangsmaade, der nu i en Række af Aar er fulgt fra Regjeringens Side, end naar det siges, at denne Fremgangsmaade er grundlovsfritidig. Den ærede Rigsdagsmand kan meget gjerne opstille sin personlige Formening i den Henseende og sige, at Regjeringens Fremgangsmaade ikke er stemmende med Tingens loven eller med Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855, og han kan maaskee ogsaa paa vise en enkelt Rigsdagsmand, der tidligere har havt en lignende Opfattelse, men naar han provocerer Rigsdagen til ved en Beslutning at vedtage en Aerkjendelse heraf, saa opfordrer han derved Rigsdagen til at vedtage Noget, som han umulig kan troe, at Regjeringen kan betragte med Ligegyldighed. Det er jo en Selvfølge, at Regjeringen gaaer ud fra en anden Anskuelse af Sagen end den af den ærede Rigsdagsmand fremsatte, og deri maa det ærede Medlem finde sig. — Det, at der med Hensyn til dette Spørgsmaal er saa forskellige Meninger tilstede, selv fra Sider, hvor man ellers er tilbøielig til at gaae i samme Retning som den ærede Rigsdagsmand,